

Journal of Human Rights and Peace Studies

journal homepage: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/HRPS/index>

The interests of the nation's superpowers related to the conflict between Palestine and Israel

ผลประโยชน์ทับซ้อนของชาติมหาอำนาจกับความเกี่ยวข้อง ในความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล

ซูไฮลี ยามา / Suhailee Yama, M.A.

นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Email: 6480116620@student.chula.ac.th

สุภาศพรณ ตั้งตรงไพโรจน์ / Supaphan Tangtrongpairaj, Ph.D

อาจารย์/นักวิจัยด้านความมั่นคงร่วมสมัยในเอเชีย ศูนย์เอเชียศึกษา สถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Email: supaphan.t@gmail.com

ARTICLE INFO

ABSTRACT

Article History:

Received: 24-Aug-2022

Revised: 29-Jun-2023

Accepted: 30-Jun-2023

Keywords:

*Conflict, Dispute, Zionist
Organization, League of
Arab States*

This study aims to examine the historical background of the conflict between Palestine and Israel and investigate the underlying motives and overlapping benefits of hegemonic powers that provide support and assistance in the conflict between the two countries. The research methodology utilized in this study is documentary research, which includes textbooks, academic articles, and internet sources. The collected data is analyzed and synthesized to reveal that the historical origins of the conflict between Palestine and Israel are influenced by various factors, such as beliefs rooted in historical records and the religious significance of the land. Additionally, another significant factor stems from the efforts of Zionist organizations, which played a crucial role in promoting the intervention of hegemonic powers and ultimately led to the establishment of the State of Israel. Regarding the background and overlapping benefits of hegemonic powers, it is found that controlling the strategic waterways in the region is a key objective, as it serves as a vital route connecting Europe and Asia. International organizations, such as the United Nations, also play an essential role in mediating and seeking resolutions to the ongoing conflict. Furthermore, Arab regional organizations are involved in supporting the demands for justice and advocating for the rights of Palestinian residents in the area. They also seek cooperation with the United Nations to alleviate the conflict between the two countries.

บทคัดย่อ

คำสำคัญ:

ความขัดแย้ง, ข้อพิพาท,
องค์กรไซออนนิสต์, องค์การ
สันนิบาตอาหรับ

บทความนี้เป็นการศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล เพื่อศึกษาเบื้องหลังรวมถึงผลประโยชน์ของชาตินิยมหัวอำนาจที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในความขัดแย้งของสองประเทศ ภายใต้ข้อสงสัยถึงกระบวนการเข้ามาแทรกแซงของชาตินิยมหัวอำนาจว่ามีส่วนในการส่งเสริมสันติภาพของสองประเทศหรือไม่ หรือการเข้ามาแทรกแซงเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เท่านั้น โดยผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) จากตำราเรียน บทความวิชาการ รวมถึงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการศึกษา ซึ่งพบว่า ประวัติความเป็นมาของความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอลเกิดจากหลายปัจจัย เช่น ความเชื่อบนฐานข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ความเชื่อเกี่ยวกับดินแดนแห่งพันธสัญญา ซึ่งได้มีการบัญญัติไว้ในคัมภีร์ของศาสนายิว นอกจากนี้ อีกปัจจัย มาจากความพยายามขององค์กรไซออนนิสต์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมชาตินิยมหัวอำนาจเข้ามาแทรกแซง ตลอดจนสามารถผลักดันให้มีการก่อตั้งรัฐอิสราเอลขึ้นมาสำหรับเบื้องหลังและผลประโยชน์ทับซ้อนของชาตินิยมหัวอำนาจพบว่ามีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อต้องการเข้ามาควบคุมบริเวณน่านน้ำบริเวณพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากเป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่ใช้ในการเดินทางเชื่อมต่อระหว่างยุโรปและเอเชีย และจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้น มีองค์กรระหว่างประเทศ เข้ามามีบทบาทในการหาทางออกเพื่อแก้ปัญหาขัดแย้งและความเป็นธรรมให้แก่ปาเลสไตน์และอิสราเอล เช่น องค์การสหประชาชาติ และองค์การสันนิบาตอาหรับ

บทนำ

ภูมิภาคในเขตพื้นที่ตะวันออกกลาง เป็นพื้นที่ซึ่งเกิดความขัดแย้งและเกิดปัญหาสงครามระหว่างประเทศอยู่บ่อยครั้ง หลายประเทศที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตบริเวณพื้นที่ดังกล่าวมักจะมีกระแสเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรง นำไปสู่การสร้างความวาทกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับความรุนแรง การก่อการร้าย และการละเมิดสิทธิความเสมอภาค โดยเฉพาะประเทศที่มีความขัดแย้งทางการเมือง ความขัดแย้งกับผู้นำและผู้ปกครองประเทศ และจากสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลต่อแนวความคิดของกลุ่มคนส่วนหนึ่ง เชื่อว่าความรุนแรงเกิดขึ้นมาจากการบังคับใช้กฎหมายอิสลามอย่างเคร่งครัด จึงเกิดกระแสต่อต้านความรุนแรงตามมา เพื่อเรียกร้องให้เกิดความเสมอภาคและความเป็นธรรมในภูมิภาคดังกล่าว (Deitch & Valensi, 2020; Tangtrongpaioj, 2021)

สาเหตุของความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล มาจากข้อพิพาททางดินแดน ซึ่งต่างอ้างสิทธิ์ในการอาศัยและพำนักของประชาชนและสิทธิ์ปกครองพื้นที่โดยชอบธรรม ตลอดจนมีความพยายามจากหลายประเทศในการเข้าสนับสนุนและร่วมกันหาทางออกกับปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล ส่งผลทำให้พลเมืองที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงเช่น ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงจากการโจมตี หรือความรุนแรงจากการสู้รบ อย่างไรก็ตาม ความรุนแรงที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมาจากการสนับสนุนของชาตินิยมหัวอำนาจ ซึ่งได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับปัญหาความขัดแย้ง ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มประเทศที่สนับสนุนปาเลสไตน์ หรือกลุ่มประเทศที่สนับสนุนอิสราเอล (Panasornprasit, 2018, pp. 102-104)

สำหรับประเทศที่เข้ามามีส่วนร่วมกับความขัดแย้ง ซึ่งเกิดจากข้อตกลงร่วมกันของพันธมิตรกลุ่มชาติอาหรับ เช่น ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ หรือประเทศที่อยู่ในอาณาบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อความร่วมมือในการ

ปกป้องพลเมืองรวมถึงอำนาจทางการเมืองของปาเลสไตน์ให้สามารถมีอำนาจและบทบาทในการเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับประชาชนและประเทศได้ จึงส่งผลทำให้เกิดความขัดแย้งกับอิสราเอลตามมา อย่างไรก็ตาม อิสราเอลเป็นชนชาติเดียวในภูมิภาคตะวันออกกลางซึ่งนับถือศาสนายูดาห์ และใช้ภาษาฮิบรูในการสื่อสาร ซึ่งมีความแตกต่างจากประเทศใกล้เคียง อีกทั้ง ความพยายามในการก่อตั้งดินแดนของอิสราเอลในเขตตะวันออกกลาง ซึ่งได้กล่าวอ้างถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ความผูกพันกับดินแดน รวมถึงการกล่าวถึงคำบัญญัติในคัมภีร์ของศาสนา โดยเฉพาะการกล่าวถึง “การกลับมาทวงความเป็นเจ้าของพื้นที่ของอิสราเอล” ซึ่งหมายถึงความชอบธรรมของคนอิสราเอลในดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์และเป็นดินแดนของบรรพบุรุษของคนยิวในอดีต ดังนั้น ส่งผลให้ชาติอาหรับหลายประเทศ ต่างมองว่าอิสราเอลเป็นปรปักษ์ และอาจจะเป็นภัยอันตรายต่อประเทศของตนในภายภาคหน้า (Sukanit, 2002, p.23; Bhumiwat, 2016, p. 50)

สำหรับชาวปาเลสไตน์ ซึ่งมีประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ตลอดจนคนส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม มีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียง รวมถึงมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศใกล้เคียง เช่น ซาอุดีอาระเบีย อียิปต์ จอร์แดน เป็นต้น หลายครั้งที่ประเทศเหล่านั้น เข้ามาสนับสนุนชาวปาเลสไตน์ในการต่อต้านความรุนแรง และต่อต้านการใช้กำลังของชาวอิสราเอล เช่น การแสดงความไม่พอใจด้วยวิธีการหลายรูปแบบ เช่น การเข้าเสนอในที่ประชุมเวทีระดับโลก เช่น การเจรจาสันติภาพในช่วงปี ค.ศ. 2014 และปี ค.ศ. 2017 หรือการประท้วงและการใช้สื่อออนไลน์ เพื่อรณรงค์ให้เกิดความเป็นธรรมให้แก่ชาวปาเลสไตน์แล้ว ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ก่อนชาวอิสราเอลจำนวนมากอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน โดยคนในอาณานิคมบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นผู้อาศัยในพื้นที่เดิมก่อนที่อาณานิคมจะล่มสลาย หรือก่อนปี ค.ศ. 1923 รวมถึงก่อนที่จะมีการแบ่งเขตแดนจากอาณานิคม ที่เข้ามามีอำนาจในพื้นที่ โดยเฉพาะอังกฤษกับฝรั่งเศสที่มีบทบาทในขณะนั้น ทั้งนี้ การปกป้องปาเลสไตน์จากอิสราเอลของชาติอาหรับ เป็นอีกหนึ่งรูปแบบของวิธีการแสดงพลังอำนาจระหว่างชาติอาหรับกับอิสราเอล (Panaspornprasit, 2018, p. 137; Rabbani, 2020)

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล มีประเด็นอำนาจ ผลประโยชน์ และการเข้ามาแทรกแซงเกี่ยวข้องของชาตินิยมอำนาจอยู่เสมอ (Mangkang, 2017) กล่าวถึง ชาตินิยมอำนาจหมายถึงประเทศที่มีเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง อีกทั้งมีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการในด้านความมั่นคงของประเทศ เช่น การสนับสนุนทางการทหาร และการสนับสนุนยุทธโศปกรณ์ โดยประเทศหรือชาตินิยมอำนาจ มักจะเข้ามาแทรกแซงกับหลายประเทศ เช่น ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นช่วงที่สหรัฐอเมริกา มีบทบาทและอิทธิพลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งสหรัฐอเมริกาได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของสองประเทศ โดยให้การช่วยเหลือตลอดช่วงระยะเวลาที่เกิดความขัดแย้ง อีกทั้งได้มีองค์กร พลเมือง รวมถึงผู้นำของสหรัฐอเมริกาที่มีสัญชาติยิว ส่งผลให้เกิดเครือข่ายความช่วยเหลือชาวอิสราเอลในพื้นที่ดังกล่าวตามมา (Aree, 2018, pp. 124–125)

จากประวัติความเป็นมาในการก่อตั้งรัฐอิสราเอล รวมถึงสิทธิในการยึดครองดินแดนของกลุ่มประชากรชาวอิสราเอลนั้น ได้เกิดคำถามถึงความชอบธรรมในการเข้ามามีอำนาจ โดยมิได้มีการรับรองหรือเห็นชอบจากหลายประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UN เป็นต้น อีกทั้ง หลายประเทศทั่วโลกให้ความ

ความสำคัญ เนื่องจากรูปแบบการต่อสู้โดยใช้ความรุนแรงอาจจะไม่ตอบโจทย์ ถึงรูปแบบการต่อสู้ในยุคสมัย
ปัจจุบัน และหลายองค์กระระหว่างประเทศ เช่น องค์การสหประชาชาติ องค์การสนธิสัญญาอาหรับ ได้มีข้อตกลง
กับประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการต่อต้านความรุนแรงในทุกรูปแบบ จึงเกิดข้อเรียกร้องให้มีการเจรจากันขึ้น
ระหว่างประเทศในการสร้างข้อตกลงให้เกิดสันติภาพในพื้นที่อาณานิคมดังกล่าวขึ้นมา

จากประเด็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและกระแสในการเรียกร้องให้เกิดสันติภาพ จึงเกิดความสนใจใน
การศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาของความขัดแย้งที่มีอายุติดได้ และการศึกษาประวัติศาสตร์
ของพื้นที่ ซึ่งจะทำให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจที่มา บริบทสถานการณ์ รวมถึงสาเหตุของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่
อีกทั้งทราบถึงเป้าหมายในกระบวนการเข้ามาแทรกแซงของชาตินิยมอำนาจต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสันติภาพให้
เกิดขึ้นแก่สองประเทศหรือไม่ หรือกระบวนการเข้ามาแทรกแซงของชาตินิยมอำนาจเป็นเพียงเครื่องมือเพื่อ
แสวงหาผลประโยชน์เท่านั้น เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่ผู้ศึกษาได้สนใจศึกษา ทั้งนี้ จากประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้
ศึกษาสามารถนำไปเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่มีสถานการณ์ และการต่อสู้แย่งชิงในลักษณะเดียวกัน
พร้อมทั้งศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการยุติปัญหา และแนวทางความเป็นไปได้เพื่อกลับสู่ความสันติของคนใน
พื้นที่

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาในความขัดแย้งระหว่างประเทศปาเลสไตน์และอิสราเอล
2. เพื่อศึกษาเบื้องหลังและผลประโยชน์ของชาตินิยมอำนาจ ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือกับความ
ขัดแย้งของสองประเทศ

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยแหล่งข้อมูลเอกสาร (Documentary Research) โดย
ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ ตำราเรียน เอกสารที่เกี่ยวข้อง บทความวิชาการ รวมถึงการสืบค้น
ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาเฉพาะประเด็นที่
มีความเกี่ยวข้องกัประวัติความเป็นมาของความขัดแย้งระหว่างประเทศปาเลสไตน์กับอิสราเอล และศึกษา
เบื้องหลังผลประโยชน์ของชาตินิยมอำนาจที่มีส่วนเกี่ยวข้องในความขัดแย้งของสองประเทศ และนำข้อมูล
มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้สอดคล้องตามข้อสันนิษฐานและวัตถุประสงค์ในการศึกษา

ผลการศึกษา

ผลประโยชน์ของชาตินิยมอำนาจมีความทับซ้อนกับความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล เป็น
ประเด็นที่ได้รับความสนใจ สืบเนื่องจากเป็นประเด็นที่มีความซับซ้อน และไม่สามารถหาทางออกให้กับปัญหา
เพื่อกลับสู่ความสันติอย่างที่เคยเป็นมาตั้งแต่เดิม จากการศึกษาที่มาและสาเหตุของความขัดแย้งที่เกิดขึ้น
ระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล

ความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอลเกิดจากการยึดครองพื้นที่ของอิสราเอล ในดินแดนปาเลสไตน์ ซึ่งมีความพยายามที่จะก่อตั้งประเทศในอาณานิคมดังกล่าว โดยใช้กำลังทหารมาควบคุม และในด้านของปาเลสไตน์นั้น เป็นประเทศที่กลุ่มคนซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่เดิมมานับร้อยปี โดยคำว่าปาเลสไตน์ มาจากคำว่า “ฟิลิสติน” เป็นชื่อของชนเผ่าดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าว สำหรับชาวอิสราเอลซึ่งได้อพยพเข้ามาในปาเลสไตน์ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 12 โดยอพยพมาจากประเทศอียิปต์ ซึ่งการเข้ามายึดครองของอิสราเอลในปัจจุบันได้กล่าวให้ข้อมูลว่า “ปาเลสไตน์ไม่มีความสามารถในการปกครอง และรักษาดินแดนที่อยู่ภายใต้การปกครองของตนเอง” (Yama, 2021) ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้อิสราเอลใช้เป็นเหตุผลสำคัญ ในการอ้างสิทธิ์สำหรับอาศัยในบริเวณดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ประวัติความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของความขัดแย้งสามารถแบ่งช่วงเวลาที่เกิดขึ้นได้ ดังนี้

ดินแดนปาเลสไตน์ หรือบางข้อมูลเรียกว่า ซีเรีย – ปาเลสไตน์ มีที่ตั้งอยู่บริเวณแถบชายฝั่งตะวันออกของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน อันรวมถึงกลุ่มประเทศต่าง ๆ เช่น จอร์แดน และอียิปต์ด้วยเช่นกัน สำหรับชาวอิสราเอลหรือชาวเฮบรูในสมัยก่อน เป็นกลุ่มคนไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ได้มีความพยายามในการเข้ามาโจมตีดินแดนคานาอัน โดยขับไล่ชาวพื้นเมืองดั้งเดิมออกไปจากพื้นที่ รวมถึงได้มีการทำลายวัฒนธรรมในพื้นที่ดั้งเดิมซึ่งในด้านยุทธศาสตร์ กลุ่มเฮบรูส่วนใหญ่เลือกปักหลักในพื้นที่ ที่มีลักษณะเป็นหุบเขาอุดมสมบูรณ์บริเวณทางตอนเหนือของตะวันออกกลางในปัจจุบัน การอพยพและการสร้างอาณาจักรของชาวเฮบรู ได้มีการต่อสู้กับชนเผ่าต่าง ๆ โดยกษัตริย์ของชาวเฮบรู ได้สิ้นชีพลงในระหว่างการต่อสู้แย่งชิงดินแดนกับชาวฟิลิสติน ต่อมาเมื่อผู้สืบสายการปกครองชาวของเฮบรู คือ กษัตริย์เดวิด (David) ซึ่งเป็นช่วงที่กษัตริย์สามารถรวมดินแดนในอาณานิคมดังกล่าวมาอยู่ภายใต้การปกครองได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมดินแดนในบริเวณเยรูซาเล็ม โดยขณะนั้นอยู่ภายใต้การปกครองของอียิปต์ ทำให้กษัตริย์เดวิดสามารถสร้างอาณาจักรเฮบรูขึ้นมาเป็นครั้งแรก (Amorntat, 1989, p.5)

ช่วงเวลาต่อมา สมัยการปกครองของกษัตริย์โซโลมอน (Solomon) ซึ่งเป็นบุตรของกษัตริย์เดวิด และเป็นช่วงที่อาณาจักรเฮบรูมีความเจริญรุ่งเรือง มีอำนาจ เนื่องจากกษัตริย์โซโลมอนมีความเฉลียวฉลาด ในขณะเดียวกัน ชาวเฮบรูจำนวนมากได้อพยพเข้ามาในบริเวณดังกล่าวเพิ่มขึ้น เมื่อกษัตริย์โซโลมอนได้สิ้นชีพลงหลังจากปกครองอาณาจักรเฮบรูร่วม 40 ปี เป็นช่วงที่อาณาจักรเฮบรูเริ่มเสื่อมอำนาจ นำไปสู่ล่มสลายของอาณาจักรในช่วงต่อมา และชาวเฮบรูแตกแยกออกเป็นหลายชนเผ่า อีกทั้ง ได้อพยพไปอาศัยอยู่ในหลายพื้นที่ ซึ่งส่วนหนึ่งได้รวมกลุ่มเป็นชนเผ่าขนาดใหญ่ หรือขณะดังกล่าว เรียกว่าอาณาจักรอิสราเอล มีอาณาเขตตั้งอยู่บริเวณตอนเหนือของตะวันออกกลาง และชาวเฮบรูอีกส่วนหนึ่งได้อพยพไปทางตอนใต้ ได้สร้างอาณาจักรของตนเองขึ้นมาเช่นกัน โดยเรียกว่าอาณาจักร จูเดีย (Judaea) ทั้งนี้คำว่า ยิว และ อิสราเอล มาจากชื่อเรียกของ

อาณาจักรในอดีต และยังหมายถึงผู้ที่นับถือศาสนาอื่น (Amorntat, 1989, pp. 6–7; Spiro, 2020)

ด้านความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์กับอิสราเอล เกิดจากการแย่งชิงพื้นที่ ซึ่งมีความสำคัญและมีความเกี่ยวข้องกับสามศาสนา ไม่ว่าจะเป็นศาสนาคริสต์ ศาสนายูดาห์ และศาสนาอิสลาม โดยศาสนาทั้งสามถือมีความสำคัญในการเข้ามาปกครองและอาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณดังกล่าว ทั้งนี้ เยรูซาเล็มเคยอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรโรมันในสมัยศตวรรษที่ 4 หรือช่วงที่ศาสนาคริสต์ได้เข้ามามีอิทธิพลเหนือดินแดนปาเลสไตน์ จนได้มีการก่อสร้างศาสนสถานทางศาสนาคริสต์ขึ้นมาเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันเป็นช่วงเวลาที่ชาวคริสต์ขับไล่ชาวยิวออกจากเยรูซาเล็ม ทำให้ชาวยิวจำนวนมากได้อพยพไปในหลายพื้นที่ ทั้งยุโรป แอฟริกา เปอร์เซีย รวมถึงแหลมอาระเบีย อย่างไรก็ตาม เยรูซาเล็มในช่วงสมัยศตวรรษที่ 6 ซึ่งชาดอิหร่านเข้ามามีบทบาทและอิทธิพลเหนือดินแดน ส่งผลทำให้ศาสนาอิสลามเข้ามามีบทบาทสำคัญแทนศาสนาคริสต์ในพื้นที่ (Phungern, 2015, p. 14)

สำหรับเขตพื้นที่เยรูซาเล็มก่อนช่วงเข้ามามีอิทธิพลของศาสนาอิสลาม ผู้คนส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาคริสต์จากการเข้ามามีอิทธิพลในสมัยอาณาจักรโรมัน โดยปัจจัยที่ทำให้คนในพื้นที่เปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม คือ 1) การเผยแพร่ศาสนาอิสลามทำให้ชาวปาเลสไตน์ส่วนใหญ่ได้ศึกษาเรียนรู้หลักคำสอนและหลักปฏิบัติเพื่อรับศาสนาอิสลาม 2) โครงสร้างของสังคมและเชื้อชาติของชาวปาเลสไตน์ มีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมคล้ายกับชาวอาหรับ 3) ชาวปาเลสไตน์ถูกกดขี่อย่างไม่เป็นธรรมจากผู้ปกครองที่นับถือศาสนาคริสต์และมีอำนาจในช่วงสมัยอาณาจักรโรมัน ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้เป็นเหตุจูงใจให้คนในพื้นที่จำนวนมากได้รับศาสนาอิสลามเข้ามา (Amorntat, 1989, pp. 11–12)

ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 14 – 18 ปาเลสไตน์อยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรออตโตมัน เป็นช่วงที่อาณาจักรมีความเจริญรุ่งเรืองทั้งด้านการค้า และการเกษตร โดยปาเลสไตน์ถือเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรสำคัญที่สามารถผลิตอาหาร อีกทั้งมีการส่งออกด้วยการค้าขายไปแก่พื้นที่อื่น ๆ ในขณะเดียวกันพื้นที่บริเวณดังกล่าวได้มีชาวยิวและชาวคริสต์อาศัยอยู่ร่วมกัน มีลักษณะเป็นชุมชนเล็ก ๆ และมีสิทธิทางสังคมเทียบเท่ากับคนอาหรับและชาวปาเลสไตน์ในพื้นที่ จนกระทั่งในช่วงปลายศตวรรษที่ 18 เป็นช่วงที่อาณาจักรออตโตมันเริ่มเสื่อมอำนาจ ประกอบกับประเทศมหาอำนาจในยุโรปพยายามที่จะเข้ามามีอำนาจเหนือดินแดนปาเลสไตน์ ไม่ว่าจะเป็น อังกฤษ ฝรั่งเศส รวมถึงอียิปต์ เป็นต้น เนื่องจากปัจจัยทางด้านยุทธศาสตร์ของพื้นที่ ซึ่งเป็นเส้นทางการค้าที่สำคัญ สามารถเดินทางเชื่อมต่อระหว่างเอเชียกับยุโรปได้ (Sukanit, 2002, p.39)

ช่วงหลักจากสงครามโลกครั้งที่ 1 หรือช่วงที่ชาวยิวจากยุโรปอพยพกลับมาในพื้นที่ปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นฉนวนของสาเหตุและความขัดแย้งมาถึงปัจจุบัน โดยเบื้องหลังและสาเหตุของความขัดแย้งอันนำไปสู่ความรุนแรง และการต่อสู้ระหว่างปาเลสไตน์กับอิสราเอล เกิดจากข้ออ้างการต่อสู้ระหว่างชาตินิยมอาณานิคมตะวันตก โดยมี อังกฤษ และฝรั่งเศส ในการร่วมโจมตีรุกรานอาณาจักรออตโตมันเติร์ก (อุษมานียะห์) โดยมี

เยอรมนีเป็นพันธมิตรร่วม ขณะเดียวกัน ปาเลสไตน์และหลายประเทศในอาณานิคมดังกล่าว อยู่ภายใต้การปกครองของอาณานิคมจักรวรรดิโรมัน ซึ่งชาตินิยมอาณานิคมตะวันตกได้เข้ามาสนับสนุนและได้ร่วมทำสนธิสัญญาเพื่อให้กลุ่มประเทศอาหรับรวมถึงปาเลสไตน์ร่วมกันต่อต้านอาณานิคมจักรวรรดิโรมัน เพื่อที่จะได้รับเอกราชและเป็นอิสระภายใต้การปกครองของอาณานิคมจักรวรรดิโรมัน และสามารถปกครองตนเองได้ภายหลังจากสงคราม (Yama, 2021)

ขณะเดียวกัน ช่วงปี ค.ศ.1897 องค์การไซออนนิสต์โลก (Zionism) ถือกำเนิดขึ้นมาในประเทศสหรัฐอเมริกาและในกลุ่มประเทศยุโรป โดยวัตถุประสงค์ขององค์การในจัดตั้งเพื่อแก้ปัญหาชาวยิวถูกกระทำ โดยเฉพาะในชาวยิวในยุโรป โดยองค์การไซออนนิสต์เรียกร้องให้ชาวยิวสามารถกลับมาพำนักที่ดินแดนแห่งพันธสัญญาหรือดินแดนที่เคยเรียกว่าอาณานิคมอิสราเอล เมื่อช่วงสมัย 2,000 ปีก่อน อย่างไรก็ตาม องค์การไซออนนิสต์ถือมีบทบาทสำคัญระหว่างการต่อสู้ในสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยมีสมาชิกและผู้นำทางการเมือง พยายามใช้ข้อเสนอในการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ เพื่อให้ชาวยิวได้กลับมาพำนัก และสามารถก่อตั้งเป็นรัฐยิวได้ อีกทั้งองค์การไซออนนิสต์ยึดถือปรัชญาทางการเมืองที่สำคัญ คือ ชาตินิยมต้องเป็นหนึ่งเดียว และต้องมีดินแดนเพื่อที่จะสามารถนำมวลชนชาวยิวจากทั่วโลกกลับมาพำนักได้ ดังนั้น ชัยชนะของสงครามโลกครั้งที่ 1 คิดค้นและพัฒนาอาวุธที่มีแสนยานุภาพสูงส่วนหนึ่งมาจากชาวยิวในองค์การไซออนนิสต์ (Amornrat, 1989, p. 37)

ภายหลังการต่อสู้ในสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาตินิยมอาณานิคมตะวันตกเป็นฝ่ายชนะสงคราม โดยตามสัญญา จะต้องให้สิทธิในการยกดินแดนที่เคยอยู่ภายใต้การปกครองของอาณานิคมจักรวรรดิโรมันแก่ชาติอาหรับให้สามารถปกครองตนเอง แต่กระนั้นอังกฤษได้ให้คำมั่นสัญญาแก่คนยิวในประเทศอังกฤษ ภายใต้สัญญาเบลโฟร์ ในปี ค.ศ.1917 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญและเป็นกลุ่มคนที่ผลิตอาวุธในการสู้รบในสงคราม ด้วยข้อตกลงการรับรองและให้สิทธิในพื้นที่แก่ชาวอิสราเอลเหนือดินแดนปาเลสไตน์ รวมถึงคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับประเทศฝรั่งเศส และประเทศรัสเซีย เกี่ยวกับการแบ่งภูมิภาคให้สามารถเข้ามามีอำนาจในการปกครองเหนือดินแดนดังกล่าว ทั้งนี้ รัสเซียถือมีบทบาทการชักนำคนสัญชาติยิวในประเทศ โดยพรรคการเมืองชาวยิวในรัสเซียมีอิทธิพลทั้งในด้านการเมืองและการทหารภายในประเทศ เมื่อพรรคดังกล่าวได้ร่วมตกลงเข้ามาเสริมกำลังในการสู้รบ ทำให้เกิดกำลังพลเพื่อสนับสนุนสงครามอีกประเทศ ดังนั้น เมื่ออังกฤษได้รับชัยชนะสงครามกลับไม่ปฏิบัติตามคำที่เคยให้คำมั่นสัญญากับกลุ่มชาติอาหรับ ทำให้มีการเรียกร้องความเป็นธรรมถึงเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้ (Sukanit, 2002, p.39)

อย่างไรก็ตาม ปาเลสไตน์อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของประเทศอังกฤษจนสิ้นสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นช่วงเดียวกันกับที่กองกำลังนาซีได้พยายามฆ่าล้างชาวยิว โดยชาวยิวส่วนหนึ่งเริ่มอพยพเข้ามาในปาเลสไตน์ จากสาเหตุการเพิ่มขึ้นของประชากรชาวยิวในปาเลสไตน์ นำไปสู่ความขัดแย้งในพื้นที่ และจากสถานการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้มีองค์การสหประชาชาติ เข้ามามีบทบาทในการแบ่งเขตแดนที่อยู่อาศัยของชาวปาเลสไตน์

อย่างชัดเจน โดยช่วงปี ค.ศ.1947 โดยกำหนดพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งเป็นรัฐอาหรับ และอีกส่วนเป็นรัฐอิสราเอล โดยกำหนดให้นครเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงภายใต้การบริหารรูปแบบรัฐบาลพิเศษ และปีต่อมาได้เกิดสงครามขึ้นอีกครั้งระหว่างกลุ่มชาติอาหรับกับอิสราเอล ทำให้องค์การสหประชาชาติ ได้เข้ามาจัดการปัญหาเส้นเขตแดนอีกครั้ง โดยกำหนดให้เยรูซาเล็มตะวันตกเป็นเขตปกครองของอิสราเอล และเยรูซาเล็มตะวันออก อันรวมถึงเมืองเก่าอยู่ในเขตการปกครองของประเทศจอร์แดน อย่างไรก็ตาม ท้ายที่สุดแล้วความพยายามต่อสู้เพื่อแย่งชิงดินแดนในเขตพื้นที่เยรูซาเล็มตะวันออกของอิสราเอล ซึ่งสามารถทำให้ชนะฝ่ายอาหรับและยึดครองพื้นที่เยรูซาเล็มตะวันออกได้ในที่สุด อย่างไรก็ตาม อิสราเอลมีความพยายามในการยกระดับเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของตนเอง แต่ก็มีอาจจะประสบความสำเร็จได้ในขณะนั้น เนื่องจากการตอบโต้ถึงความไม่เหมาะสมจากหลายประเทศ รวมถึงองค์การสหประชาชาติ (Aree, 2018, p.143)

กระนั้น ความพยายามของอิสราเอลในการจัดตั้งรัฐยิว ซึ่งประสบความสำเร็จขึ้นในปี ค.ศ. 1948 โดยรัฐยิวได้ถือกำเนิดบนดินแดนปาเลสไตน์อย่างเป็นทางการ ภายใต้ชื่อ **รัฐอิสราเอล** โดยมีนายดาวิด เบนกูเรียน (David Ben-Gurion) เป็นผู้นำคนแรกในการปกครองของอิสราเอล ทั้งนี้ จากการประกาศก่อตั้งรัฐครั้งดังกล่าว ส่งผลให้ชาวยิวที่อาศัยอยู่ในอาณานิคมในเขตปาเลสไตน์ กลายเป็นกลุ่มชาวอิสราเอลโดยปริยาย และด้วยการจัดตั้งรัฐอิสราเอลขึ้นมาสรางความไม่พอใจให้กับชาวปาเลสไตน์รวมถึงกลุ่มชาติอาหรับที่ตั้งอยู่ในอาณานิคมใกล้เคียง จนนำไปสู่การทำสงครามและมีการสู้รบหลายครั้ง ระหว่างชาติอาหรับหลายประเทศกับอิสราเอล (Phungern, 2015, p. 9)

การสู้รบระหว่างชาติอาหรับกับอิสราเอลที่ล่วงเวลามาเป็นระยะ ทำให้เกิดองค์กรปลดปล่อยปาเลสไตน์ขึ้นมา ในปี ค.ศ.1969 โดยการนำของนายยัตเซอร์ อาระฟัต ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการบริหาร ภายใต้วัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งองค์กร เพื่อที่แสดงสถานภาพของปาเลสไตน์ ซึ่งถือเป็นรัฐอีกแห่งหนึ่งและควรได้รับการจัดตั้งและได้รับความเป็นธรรมจากการเข้ามายึดครองของอิสราเอล อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ. 1972 ปาเลสไตน์และอิสราเอลได้ร่วมตกลงเจรจาในการหาสันติภาพในความขัดแย้งเป็นครั้งแรก โดยมีการประนีประนอมในการลงนามข้อตกลงสันติภาพออสโล ฉบับที่ 1 อันเป็นการประกาศยอมรับดินแดนปาเลสไตน์ในเขตปกครองตนเองโดยตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เวสต์แบงก์และฉนวนกาซา “ในการเจรจาดังนั้นทำให้นายยัตเซอร์ อาระฟัต และพลเอกยิตซัค ราบิน รวมถึงนายชิมอน เปเรส นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของอิสราเอลในสมัยนั้น ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ในปี ค.ศ.1994” (Phungern, 2015, p. 9)

อย่างไรก็ตาม ปี ค.ศ. 1980 อิสราเอลมิได้ละทิ้งความพยายามในการยกระดับสถานภาพเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล อีกทั้ง ได้มีการร่างกฎหมายที่ชื่อว่า “Jerusalem Law” ซึ่งครอบคลุมเกี่ยวกับสถานภาพของนครเยรูซาเล็ม จึงทำให้ได้รับการตอบโต้จากเสียงของคณะกรรมการขององค์การสหประชาชาติ

และมีการประณามอิสราเอลเกี่ยวกับประกาศในครั้งดังกล่าว ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดด้วยกฎหมายระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม จากสถานการณ์ในครั้งดังกล่าว หลายประเทศได้การย้ายสถานทูตประจำประเทศของตน ไปยังกรุงเทลอาวีฟ ซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองหลวงของอิสราเอลในปัจจุบัน และเป็นการแสดงความชัดเจนถึงความไม่เหมาะสมจากหลายประเทศที่ไม่เห็นด้วยกับการยกสถานะนครเยรูซาเล็มของอิสราเอล (Aree, 2018, p. 143)

ทั้งนี้ ในช่วงปี ค.ศ. 2006 เป็นช่วงเวลาที่ปาเลสไตน์สามารถมีการเลือกตั้ง เพื่อจัดตั้งรัฐบาลของตน โดยผลการเลือกตั้ง กลุ่มฮามาสได้รับชัยชนะ จึงสร้างความไม่พอใจให้กับอิสราเอลเป็นอย่างมาก สืบเนื่องจากนโยบายของกลุ่มฮามาสประกาศชัดเจนในการยึดพื้นที่ฉนวนกาซาและเขตเวสต์แบงก์คืนจากอิสราเอล และจากเหตุการณ์ครั้งดังกล่าวส่งผลให้เกิดการปะทะต่อสู้กัน โดยฝ่ายอิสราเอลได้เปิดฉากยิงฐานที่ตั้งของกลุ่มฮามาสในฉนวนกาซา ส่งผลให้พลเมืองที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต และทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันอย่างไรก็ตาม ปัญหาความรุนแรงระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอลยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเด็นข้อพิพาททางดินแดน จึงทำให้หลายประเทศร่วมเข้ามามีบทบาท ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มประเทศที่สนับสนุนด้านอาวุธยุทธโปกรณ์ในการต่อสู้ระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล หรือกลุ่มประเทศที่มีความพยายามในการหาข้อตกลงเพื่อยุติปัญหาให้กับสองฝ่าย ทั้งด้วยการสนับสนุนเพื่อแสดงพลังอำนาจและบทบาทในการเป็นมหาอำนาจในด้านต่าง ๆ ของภูมิภาคและของโลก (Reuters, 2007)

2. เบื้องหลังและผลประโยชน์ของชาตินิยมอำนาจที่มากเกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง

หากกล่าวถึงชาตินิยมอำนาจ กับการแสวงหาผลประโยชน์กรณีความขัดแย้งของปาเลสไตน์และอิสราเอล เมื่ออธิบายตามหลักการของทฤษฎีสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) โดยเฉพาะการให้ความสำคัญในการคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติ และการสร้างภาคีเครือข่ายระหว่างประเทศ เพื่อบทบาทและอำนาจในด้านต่าง ๆ อีกทั้ง หลักการข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับบรรทัดฐานว่าด้วยอัตลักษณ์ทางสังคม วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มประเทศที่สนับสนุนปาเลสไตน์หรือประเทศที่สนับสนุนอิสราเอล ในด้านรัฐสักร่วมในการเป็นกลุ่มชนชาติเดียวกัน อันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้ามาสนับสนุนและแทรกแซงการช่วยเหลือ และจากการศึกษาเบื้องหลังผลประโยชน์ของชาตินิยมอำนาจในการสนับสนุนช่วยเหลือระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล พบว่าหลายประเทศมีความข้องเกี่ยวกับปัญหามาตั้งแต่ต้น สำหรับประเทศมหาอำนาจสหรัฐอเมริกา ซึ่งเข้ามาแทรกแซง มาจากองค์กรไซออนนิสต์ของชาวยิวในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นมักจะไม่ใช่ว่าเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจเท่านั้น แต่เป็นปัจจัยความพยายามในการก่อตั้งรัฐของกลุ่มคนเชื้อสายยิวในพื้นที่เหนือนดินแดนดังกล่าว โดยองค์กรเหล่านี้ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อบทบาททางการเมือง และการปกครองอย่างมาก โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา (Hiranburana, 2018; Redd, 2021)

อย่างไรก็ดี การแทรกแซงการสนับสนุนและการช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา ทำให้เกิดการคัดค้านจากหลายภาคส่วน เช่น นักวิชาการและนักการเมืองจากประเทศสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศในยุโรป ซึ่งเห็นต่างกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรไซออนนิสต์ ตลอดจนได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงกระบวนการที่ไม่เป็นธรรมขององค์กร นอกจากนี้ หลายประเทศได้มีการช่วยเหลืออิสราเอล ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนและการระดมทุนจากองค์กรระหว่างประเทศ การช่วยเหลือด้านการทหาร การสนับสนุนอาวุธและยุทโธปกรณ์ นับว่ามีหลายประเทศที่ได้เข้ามามีความสัมพันธ์ที่ดีกับอิสราเอล เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลและสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกามีนโยบายสนับสนุนช่วยเหลือทางการทหารให้กับกองทัพของอิสราเอลอย่างชัดเจน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างอเมริกาและอิสราเอล พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นตั้งแต่สมัยประธานาธิบดี แฮร์รี เอส ทรูแมน (Harry S. Truman) โดยในปี ค.ศ. 2491 สหรัฐอเมริกาได้มีการประกาศสนับสนุนอิสราเอลอย่างเต็มรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ภายใต้การสนับสนุนของสหรัฐอเมริกา มีความเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางการเมือง โดยเฉพาะจากองค์กรที่กลุ่มคนยิวมีบทบาท นอกจากนี้ คนยิวสามารถเป็นกระบอกเสียงให้กับสหรัฐอเมริกาในด้านบทบาทและอำนาจทางการเมืองโลก อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของชาวยิวและบทบาทขององค์กรไซออนนิสต์ เกิดจากการที่องค์กรดังกล่าวมีเป้าหมายและมุ่งเน้นเพื่อที่จะแสวงหาผลประโยชน์ในตะวันออกกลางอย่างชัดเจน ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับการอพยพเข้ามาอยู่อาศัยในดินแดนปาเลสไตน์ รวมถึงความพยายามที่จะให้สหรัฐอเมริกาเป็นกระบอกเสียงเพื่อผลักดันการก่อตั้งรัฐอิสราเอลขึ้นมา (Roberts, 2021)

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับอังกฤษ ในอดีตสหราชอาณาจักรได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มรูปแบบ แก่ชาวยิวที่มีบทบาทในอังกฤษ กระนั้น เดิมทีความสัมพันธ์ระหว่างชาวยิวกับอังกฤษยังไม่ได้เป็นที่แน่ชัด แต่ภายหลังชาวยิวได้มีการพัฒนาอาวุธ เพื่อใช้ในการทำสงครามให้กับอังกฤษ ทำให้ชาวยิวมีอำนาจในการต่อรองมากขึ้น และด้วยปัจจัยดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุทำให้อังกฤษสามารถเข้าไปแทรกแซงในปาเลสไตน์ได้ ปัจจุบันอังกฤษยังคงสนับสนุนอิสราเอลอย่างต่อเนื่อง และได้อนุญาตส่งออกอาวุธเพื่อขายให้อิสราเอล เช่น อาวุธขนาดใหญ่เพื่อใช้ในการทำสงคราม อาวุธในการป้องกันตนเองให้กับอิสราเอล นอกจากนี้ อังกฤษได้นำเข้าอาวุธที่ผลิตโดยอิสราเอลด้วยเช่นกัน โดยในปี ค.ศ. 2018 Elbit Systems เป็นผู้ผลิตอาวุธรายใหญ่ของอิสราเอล ได้ร่วมทำข้อตกลงสัญญา กับ Thales UK ของอังกฤษ พร้อมทั้งได้ส่งมอบโดรน The Watchkeeper หรือเครื่องบินจารกรรมไร้คนขับ จำนวน 54 ลำ ให้กับอิสราเอล ต่อมาในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 2018 ถึง ค.ศ. 2020 กระทรวงกลาโหมของอังกฤษ ได้จัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ทางทหารมูลค่ารวม 46 ล้านปอนด์จาก Elbit Systems อย่างไรก็ตาม มีองค์กรรวมถึงพรรคการเมืองต่าง ๆ ของอังกฤษได้ออกมาคัดค้าน และไม่เห็นด้วยกับการซื้อขายอาวุธร่วมกับอิสราเอล สืบเนื่องจากมีกระแสต่อต้านในระดับนานาชาติ ถึงเป้าหมายประสงค์ถึงการใช้อาวุธของอิสราเอล (Ziadah, 2021)

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับฝรั่งเศส ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล ปฏิเสธไม่ได้ถึงความเกี่ยวข้องของฝรั่งเศสตั้งแต่ช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยฝรั่งเศสได้มีพันธสัญญากับอังกฤษในการครอบครองดินแดนเหนือบริเวณดังกล่าวหลังจากชนะสงคราม อย่างไรก็ตาม อิสราเอลซึ่งได้รับการสนับสนุนจากประเทศฝรั่งเศสไม่ว่าจะเป็นด้านการเมืองและการทหาร เช่นในช่วงสงครามกลางเมืองชาเคียน สงครามคองโก สงครามกลางเมืองลิเบีย วิกฤตการณ์ความขัดแย้งคลองสุเอซ สงครามเลบานอน สงครามซีเรีย สงครามอิรัก จากสงครามที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ อิสราเอลและฝรั่งเศสเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกันมาโดยตลอด และในด้านของผลประโยชน์ของฝรั่งเศสเข้ามาแทรกแซงในภูมิภาคดังกล่าว เกิดจากการที่ฝรั่งเศสมุ่งหวังอำนาจในการควบคุมบริเวณสุเอซ โดยเป็นเส้นทางเดินเรือที่สำคัญ ซึ่งสามารถเชื่อมต่อยุโรปกับเอเชีย ให้สามารถเดินทางได้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น และจะสามารถสร้างมูลค่ามหาศาลให้กับประเทศ จากการเก็บภาษีค่าผ่านทางของเรือขนส่งสินค้าผ่านช่องแคบสุเอซได้ (Benraad , 2014; Khoury, 2019; Neeto, 2021)

สำหรับปาเลสไตน์ เป็นประเทศที่เกิดความขัดแย้งกับอิสราเอล และด้วยสถานการณ์ความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งหลายประเทศ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มประเทศอาหรับ รวมถึงประเทศตุรกี ได้คอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนปาเลสไตน์ในหลาย ๆ ด้าน เช่นเดียวกับที่สหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศในตะวันตกได้ช่วยเหลืออิสราเอล สำหรับการสนับสนุนปาเลสไตน์ จะดำเนินการผ่านข้อตกลงออสโล ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือในด้านงบประมาณเป็นหลัก ตลอดจนการช่วยเหลือในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การส่งเสริมเกี่ยวกับทุนการศึกษา การช่วยเหลือด้านสาธารณสุข การช่วยเหลือสิ่งของประเภทอุปโภคบริโภค และการส่งเสริมศักยภาพด้านการทหารให้กับปาเลสไตน์ ทั้งนี้ การสนับสนุนการช่วยเหลือภายใต้เหตุผลเกี่ยวกับการป้องกัน และคุ้มครองพลเมืองภายในประเทศปาเลสไตน์ ซึ่งมีประเทศที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือปาเลสไตน์ ดังนี้ (Maurice Mizrahi, 2019)

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปาเลสไตน์กับกลุ่มชาติอาหรับ หลายประเทศในตะวันออกกลาง มีความสัมพันธ์ที่ดีกับปาเลสไตน์ และด้วยความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม ที่เหมือนกัน ทำให้ปาเลสไตน์ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศในตะวันออกกลางมาโดยตลอด สำหรับความช่วยเหลือของกลุ่มชาติอาหรับแก่ปาเลสไตน์ เช่น การช่วยเหลือทางด้านเงินทุน ในการบริหารจัดการประเทศ โดยการช่วยเหลือที่เกิดขึ้น เป็นความร่วมมือระหว่างกลุ่มชาติอาหรับ โดยผ่านข้อตกลงที่คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชน ให้กับประเทศที่ประสบปัญหาความยากลำบาก สำหรับการสนับสนุนทางการเงินของกลุ่มชาติอาหรับแก่ปาเลสไตน์ จะดำเนินการผ่านสำนักเลขาธิการทั่วไปของสันนิบาตอาหรับ เพื่อดำเนินการส่งมอบให้กับกระทรวงการคลังของปาเลสไตน์ ทั้งนี้ ด้านการเมือง กลุ่มชาติอาหรับได้มีการรวมกลุ่ม เพื่อเรียกร้องให้อิสราเอลหยุดกระทำความรุนแรง รวมถึงได้มีการประณามอิสราเอลเกี่ยวกับการรุกรานเขตแดน ซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงของชาวปาเลสไตน์ อีกทั้ง ได้เรียกร้อง

ให้ประชาคมโลกร่วมกันกดดันอิสราเอล เพื่อให้อิสราเอลยกเลิกการใช้ความรุนแรง พร้อมทั้งแก้ปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดพื้นที่เขตแดนของกลุ่มชาวปาเลสไตน์ (Egypt Today, 2019)

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันการช่วยเหลือและสนับสนุนจากสันนิบาตอาหรับต่อปาเลสไตน์ ได้ลดบทบาทลงสืบเนื่องจากเกิดกระแสเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงในหลายประเทศของตะวันออกกลาง เพื่อเรียกร้องให้เกิดความเสมอภาคตามหลักประชาธิปไตย โดยปัญหาดังกล่าวรัฐบาลหลายประเทศ ได้เร่งจัดการความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ อันเป็นสาเหตุในการลดบทบาทการช่วยเหลือของกลุ่มสันนิบาตอาหรับแก่ปาเลสไตน์ อย่างไรก็ตาม มีหลายประเทศในกลุ่มอาหรับยังให้การช่วยเหลือและสนับสนุนปาเลสไตน์ เช่น ประเทศการ์ตา ซึ่งได้มีนโยบายการส่งเสริมในด้านการให้ทุนสำหรับช่วยเหลือชาวปาเลสไตน์ รวมถึงการเข้ามามีบทบาทในด้านการเมือง เช่น การสนับสนุนกลุ่มฮามาสในการปลดปล่อยรัฐปาเลสไตน์ นอกจากนี้ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งประเทศที่เรียกร้องให้เกิดความเป็นธรรมกับปาเลสไตน์ เช่น การเรียกร้องจากกฏาราชกุมารมุฮัมมัด บิน ซัลมาน การเรียกร้องของอิหม่ามของมัสยิดใหญ่ในนครมักกะฮ์ ตลอดจนผู้ที่มีอิทธิพลทางด้านศาสนาอิสลาม เช่น การประณามการตัดสินใจของประธานาธิบดีทรัมป์ของสหรัฐอเมริกา ที่จะพยายามรับรองกรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล ตลอดจนประณามการกระทำของรัฐบาลอิสราเอลที่ได้กระทำต่อชาวปาเลสไตน์ (Feuer & Zilber, 2018)

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปาเลสไตน์กับตุรกี ประเทศตุรกีให้สัตยาบันข้อตกลงความร่วมมือให้กับปาเลสไตน์ ผ่านการลงนามในปี ค.ศ. 2018 โดยข้อตกลงความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐตุรกีและรัฐบาลแห่งรัฐปาเลสไตน์ ได้มีความร่วมมือทางการทหาร การปราบปรามก่อการร้าย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย การฟอกเงิน การค้าวัตถุโบราณ การค้าอาวุธ รวมถึงความร่วมมือในการจัดการปัญหาอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือของตุรกีภายใต้ข้อตกลงดังกล่าวนี้ ได้มีการฝักใฝ่ และสนับสนุนทหาร ตำรวจ และกองกำลังรักษาความปลอดภัยทางชายฝั่งของปาเลสไตน์ เพื่อป้องกันการโจมตีของผู้ก่อการร้ายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Tastekin, 2021)

จากกรณีที่มีการสนับสนุนของตุรกีนั้น เห็นได้ชัดว่ารัฐบาลของประธานาธิบดี Recep Tayyip Erdogan พยายามใช้ข้อตกลงสำหรับในการนำกองกำลังของตุรกีเดินทางเข้าไปฝักใฝ่ร่วมกับทหารของปาเลสไตน์ อีกทั้ง ความพยายามในการเข้ามามีบทบาทเหนือดินแดนของปาเลสไตน์ โดยนายยาอูซ เซลิม คีราน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศของตุรกี ได้กล่าวถึงข้อตกลงในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสองฝ่าย ซึ่งเพื่อวางรากฐานสำหรับการเสริมสร้างศักยภาพด้านสถาบันของรัฐปาเลสไตน์ให้ดีขึ้น และด้วยความร่วมมือระหว่างตุรกีและปาเลสไตน์จึงสร้างความไม่พอใจให้กับอิสราเอลเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ตุรกีได้กล่าวอธิบายถึงความร่วมมือที่เกิดขึ้น เป็นเพียงการฝักใฝ่ในการป้องกันตนเองเท่านั้น และมิได้มีความเกี่ยวข้องเพื่อต่อต้านอิสราเอลดังที่หลายฝ่ายเกิดความกังวล โดยในอดีตตุรกีและปาเลสไตน์ได้มีความร่วมมือในหลายด้าน เช่น

ข้อตกลงความร่วมมือในด้านวิชาการในหลากหลายสาขา รวมถึงความร่วมมือด้านความมั่นคง ด้านการเกษตร ด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และในด้านของการป้องกันพลเรือนของกองกำลังตำรวจปาเลสไตน์ ซึ่งเคยได้รับการฝึกอบรมที่โรงเรียนตำรวจของอังการา (Tastekin, 2021)

2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปาเลสไตน์กับอิหร่าน อิหร่านเป็นประเทศที่มีแนวคิดอุดมการณ์ทางศาสนาที่สัมพันธ์กับแนวคิดของอิสลามอย่างเคร่งครัด โดยรัฐบาลอิหร่านได้ต่อต้านการใช้ความรุนแรงของอิสราเอลต่อชาวปาเลสไตน์ อีกทั้ง มีการปฏิเสธการเจรจาเพื่อสร้างสันติภาพระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตน์ ในช่วงหลายครั้งที่ผ่านมา เนื่องด้วยกระบวนการเจรจาการสร้างสันติภาพมาจากแนวคิดของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ซึ่งอิหร่านกับสหรัฐอเมริกามีความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทิศทางไม่ค่อยดีมากนัก ทั้ง ด้วยความขัดแย้งที่ในการเข้ามาแทรกแซงระบอบการปกครองของอิหร่านจากสหรัฐอเมริกา อีกทั้ง รัฐบาลอิหร่านเห็นควรว่าอิสราเอลเป็นภัยคุกคามที่จะส่งผลกระทบต่อสังคมอิสลามอย่างมาก เช่นเดียวกับอิสราเอล ซึ่งเห็นว่าอิหร่านเป็นภัยคุกคามที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในภูมิภาคหน้าเช่นกัน อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมและการช่วยเหลือของอิหร่านแก่ปาเลสไตน์มีหลายรูปแบบ เช่น การส่งเสริมในด้านการทหาร การช่วยฝึกซ้อมการสู้รบแก่ชาวปาเลสไตน์ การสนับสนุนอาวุธในการป้องกันภัยสงครามที่อาจจะมีการรุกรานจากอิสราเอล เป็นต้น (Cooley, 1979; Brandenburg, 2010)

จากการวิเคราะห์ประวัติความเป็นมาระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล ซึ่งมีความแตกต่างจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากพื้นที่อื่น ๆ สืบเนื่องจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล เป็นความประสงค์ขององค์กรไซออนนิสต์ของชาวยิวโดยตรง และเป็นองค์กรที่มีบทบาทและมีอิทธิพลทางการเมือง กับกลุ่มประเทศมหาอำนาจตะวันตกและสหรัฐอเมริกาอย่างมาก โดยประเทศมหาอำนาจ เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่องค์กรไซออนนิสต์เข้ามาแทรกแซงและใช้ประโยชน์ในการต่อรอง เพื่อที่จะสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งดินแดนอิสราเอล ทั้งนี้ ความขัดแย้งดังกล่าว ซึ่งได้อ้างสิทธิ์ถึงความชอบธรรมและดินแดนตามพันธสัญญา อย่างที่มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ของศาสนายิว จากสภาพปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและการหาทางออก ซึ่งจะเป็นแนวทางสำคัญเพื่อกลับสู่ความสันติก็อาจจะเป็นไปได้ยาก สืบเนื่องจากความขัดแย้งและความรุนแรงที่เกิดขึ้น ซึ่งทุกฝ่ายต่างมีอาจรับข้อเสนอของฝ่ายตรงข้ามได้ อย่างไรก็ตาม ซึ่งได้มีความพยายามจากตัวแทนประเทศต่าง ๆ รวมถึงองค์กรระหว่างประเทศ อาสาเป็นผู้แทนในการเจรจาเพื่อให้เกิดการประนีประนอมระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอลในการเจรจาสร้างสันติภาพมาโดยตลอด

นอกจากนี้ประเทศมหาอำนาจของโลกและองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงนักวิชาการจากประเทศต่าง ๆ ได้เสนอทางออกให้รัฐทั้งสอง คือ การแบ่งพื้นที่ปาเลสไตน์และอิสราเอลออกเป็นสองส่วน คือ มีการแบ่งพื้นที่ของกลุ่มชาวปาเลสไตน์และชาวอิสราเอลอย่างชัดเจน โดยจะต้องมีการกำหนดขอบเขตที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีการละเมิดและรุกรานพื้นที่อย่างที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งนี้ อาจจะมีนครเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวง

อย่างที่เคยเสนอกันมาในอดีต ซึ่งถือเป็นทางออกของปัญหาที่ดีสำหรับความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ถึงแม้อิสราเอลเป็นผู้มีอำนาจและมีสิทธิ์เหนือดินแดนในปัจจุบันอาจจะไม่สามารถรับข้อเสนอดังกล่าวได้ เนื่องจากความพยายามในการจัดตั้งรัฐอิสราเอล รวมถึงการยกฐานะนครเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของอิสราเอล เป็นวัตถุประสงค์สำคัญขององค์กรไซออนนิสต์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาตามบริบทของสังคม วัฒนธรรม และการเมืองในพื้นที่ความขัดแย้ง เป็นสิ่งสะท้อนได้ชัดถึงกระบวนการแก้ปัญหาในอดีต รวมถึงการหาทางออกที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตมีความเป็นไปได้ยาก

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อนของชาตินิยมอำนาจกับความเกี่ยวข้องในความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล พบว่าในพื้นที่ดังกล่าวมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ และมีความเกี่ยวข้องกับผู้คนทั้งสามศาสนา และเป็นพื้นที่ ซึ่งมีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรม รวมถึงความเชื่อทางศาสนาที่ต่างกัน ตลอดจนเป็นพื้นที่ ซึ่งเกิดความขัดแย้งในการแย่งชิงดินแดนอย่างต่อเนื่อง

เมื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของความขัดแย้ง พบว่าดินแดนที่เกิดเป็นข้อพิพาทระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล มีความอุดมสมบูรณ์ โดยอดีตมีหลายชนเผ่าเข้ามาอยู่อาศัยจำนวนมาก และจำเป็นที่ต้องสร้างอำนาจให้ชนเผ่าตัวเองในปกครองพื้นที่ และจากประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้น พบว่าในพื้นที่ดังกล่าว นั้น ได้มีอาณาจักรต่าง ๆ ที่เป็นร่องรอยอารยธรรมที่สำคัญของโลก ซึ่งล้วนเข้ามาปกครองและมีบทบาทในบริเวณดังกล่าวเช่นกัน ส่งผลให้อาณาบริเวณดังกล่าว มีสถานที่สำคัญทางศาสนาทั้งสาม ไม่ว่าจะเป็น ศาสนาคริสต์ ศาสนายิว รวมถึงศาสนาอิสลาม ทั้งนี้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในช่วงต่อมา ภายหลังจากชาตินิยมอำนาจตะวันตกได้เข้ามาแผ่อำนาจเหนือดินแดน ซึ่งขณะนั้นอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรออตโตมัน ตลอดจนได้มีการพยายามของชาตินิยมอำนาจตะวันตกในการเข้ามามีบทบาทสำคัญในพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากพื้นที่อาณาบริเวณดังกล่าวสามารถใช้ในเดินทางด้วยเรือ และจุดที่สามารถเชื่อมต่อเส้นทางระหว่างยุโรปกับเอเชียได้ จึงเป็นปัจจัยสำคัญทำให้อาณานิคมตะวันตกต้องการเข้าครอบครอง เพื่อผลประโยชน์ทางด้านการค้า และเศรษฐกิจ

นอกจากนี้การเข้ามามีบทบาทของชาวยิวต่อประเทศมหาอำนาจเป็นเงื่อนไขสำคัญ เนื่องจากชาวยิวมีองค์ความรู้ในด้านคิดค้น การผลิตคิดค้นอาวุธสงครามให้กับประเทศอังกฤษ จึงใช้เป็นเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนของชาวยิว ซึ่งได้ร่วมทำสัญญาก่อนที่จะผลิตอาวุธให้กับอังกฤษ ทั้งนี้ เพื่อที่ประชากรชาวยิวจะได้กลับมาตั้งถิ่นฐานในบริเวณของปาเลสไตน์ได้ อย่างไรก็ดี สงครามของชาตินิยมอำนาจตะวันตก ซึ่งเป็นฝ่ายชนะศึกสงครามกับออตโตมัน จึงทำให้ชาวยิวสามารถเข้าพำนักตามคำร้องขอที่เคยร่วมทำข้อตกลงกับอังกฤษ และด้วยเงื่อนไข

ดังกล่าว เป็นเหตุผลสำคัญทำให้ชาติอาหรับเกิดความไม่พอใจเป็นอย่างมาก รวมถึงการเข้ามาพำนักราชของชาวยิวซึ่งได้ขยายอาณาเขตรุกล้ำพื้นที่ชาวปาเลสไตน์อย่างต่อเนื่อง จึงเป็นฉนวนสำคัญของความขัดแย้งมาถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ชาตินิยมอำนาจหลายประเทศได้การสนับสนุนการช่วยเหลืออิสราเอล โดยมีองค์กรไซออนนิสต์อยู่เบื้องหลังในการสนับสนุนช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเป็นด้านการทหาร ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมถึงการช่วยเหลือทางการเงินให้กับประเทศอิสราเอลอีกด้วย

ทั้งนี้ องค์การสันนิบาตอาหรับเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในกลุ่มประเทศอาหรับ และองค์การดังกล่าวมีอำนาจต่อรองและมีบทบาททางการเมืองของโลก จึงได้เกิดกระแสเรียกร้องถึงการกระทำของรัฐบาลอิสราเอลต่อชาวปาเลสไตน์ ตลอดจนกดดันให้องค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงประชาคมโลกร่วมกันประณามอิสราเอลที่ได้กระทำความรุนแรง การละเมิดสิทธิเหนือดินแดนของปาเลสไตน์อย่างผิดกฎหมาย จากกรณีความความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล ซึ่งมีใช้เพียงการต่อสู้แย่งชิงอำนาจเท่านั้น แต่เป็นลักษณะการต่อสู้โดยใช้ศาสนาความเชื่อ และประวัติศาสตร์ เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ ดังนั้นการหาทางออกให้กรณีปัญหาดังกล่าว ได้สร้างความตระหนักให้กับหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง รวมถึงองค์การสหประชาชาติ และองค์การสันนิบาตอาหรับ เพื่อที่จะสามารถลดการสูญเสียจากความรุนแรง เช่น การเรียกร้องให้ยุติการใช้อาวุธสงคราม เพื่อลดความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นกับพลเมืองที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง กระนั้นก็มีใช้แนวทางการแก้ปัญหาในระยะยาว เนื่องจากต่างฝ่ายต่างมีอาจจะยอมรับข้อเสนอที่ลดบทบาทและอำนาจของตนเองได้

ดังนั้นความเป็นไปได้ในอนาคตสำหรับการยุติปัญหา คือการเปิดโอกาสให้ปาเลสไตน์และอิสราเอลสามารถเจรจาเพื่อสรุปแนวทางการบริหารจัดการภายใต้การควบคุมขององค์กรระหว่างประเทศอย่างเป็นธรรม อีกทั้งประเทศมหาอำนาจจำเป็นที่จะต้องลดการเข้ามาแทรกแซง โดยการสร้างความแตกแยกทั้งสองฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนฝ่ายใดอย่างหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรมภายใต้ผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ทั้งชาตินิยมอำนาจตะวันตก กับกลุ่มชาติอาหรับ เป็นต้น ทั้งนี้ จำเป็นที่จะต้องมีการประนีประนอมภายใต้ข้อตกลงที่ต่างยอมรับได้ และสร้างความเป็นธรรมให้กับทั้งสองรัฐ พร้อมทั้งเปิดโอกาสในการสร้างความเท่าเทียมในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นบริการและการเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ที่ชอบธรรมด้วยกฎหมาย ซึ่งในกระบวนการเจรจาทางด้านสันติภาพระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล จำเป็นจะต้องร่วมสร้างสันติภาพ โดยปราศจากความขัดแย้งจากหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศมหาอำนาจที่เข้ามาแทรกแซงต่อกระบวนการสันติภาพ อีกทั้งอยู่เบื้องหลังต่อแนวทางการสร้างสันติภาพของสองประเทศภายใต้การแสวงหาผลประโยชน์จากกระบวนการดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อนของชาตินิยมอำนาจกับความเกี่ยวข้องในความขัดแย้งระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล เพื่อที่จะสามารถเข้าใจบริบทความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของความขัดแย้ง ตลอดจนการเสนอแนวทางในการหาทางออกให้กับปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนจะสามารถลดปัญหาความรุนแรงซึ่งอาจจะเกิดขึ้นอีกครั้งในอนาคตนั้น พบว่า การแก้ปัญหาที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นการเจรจา การประนีประนอมก็มีอาจที่จะสร้างความสันติให้กับพื้นที่ดังกล่าวได้ ดังนั้น หากเปิดพื้นที่ในการร่วมเสนอให้มีรัฐบาลร่วมระหว่างปาเลสไตน์และอิสราเอล รวมทั้งมีสิทธิและอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะต้องมีบทบาทในการบริหารจัดการรัฐอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ทั้งนี้อาจจะมีการจัดตั้งรัฐบาลกลางขึ้นมา โดยมีคณะกรรมการจากทั้งสองรัฐและมีคณะกรรมการสากลที่ร่วมสังเกตการณ์ ตลอดจนมีการสลับสับเปลี่ยนในการบริหารจัดการตามวาระที่เหมาะสม และตามระเบียบที่กำหนดไว้

References

- Amorntat, K. (1989). *Wikrittakan̄ nai tawan ‘ōk klāng koṛanī phiphāt pā lēt tai - ‘it ra ‘ē lō*
[Crisis in the Middle East in the case of the Palestinian-Israel dispute]. Odianstore Press.
- Aree, M. (2018). *Doṇan sam kap lōk Mutsalim : Čāk nayōbāi sū kaṇ patibat læ phonlap*
[Donald Trump and Muslim world: from policy to practice and consequences]. Pimdee Co., Ltd.
- Benraad, M. (2014, July 21). *France’s fascination with Israel and Palestine*. European Council on Foreign Relations.
https://ecfr.eu/article/commentary_frances_fascination_with_israel_and_palestine290
- Bhumawat, P. (2016). *Lōhit ‘it ra ‘ē lō* [The promised land]. The Post Publishing Company. [In Thai].
- Brandenburg, R. (2010, October 13). *Iran and the Palestinians*. The Iran Primer.
<https://iranprimer.usip.org/resource/iran-and-palestinians>
- Cooley, J. K. (1979). Iran, the Palestinians, and the Gulf. *Foreign Affairs*, 57(5), 1017–1034.
<https://www.jstor.org/stable/20040269?origin=crossref>
- Deitch, M. & Valensi, C. (2020). Violent conflicts in the Middle East : A quantitative perspective. *Strategic Assessment*, 23(1), 20–39. https://www.researchgate.net/profile/Mora-Deitch/publication/339237945_Violent_Conflicts_in_the_Middle_East_A_Quantitative_Perspective/links/5f744b79a6fdcc00864886a2/Violent-Conflicts-in-the-Middle-East-A-

QuantitativePerspective.pdf? origin=publication_detail

Egypt Today. (2019, June 23) . *Arab states pledge \$100 million monthly to Palestine.*

<https://www.egypttoday.com/Article/1/71997/Arab-states-pledge-100-million-monthly-to-Palestine>

Feuer, S., & Zilber, N. (2018, November 16). *What happened to Arab support for the Palestinians.* <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/what-happened-arab-support-palestinians>

Hiranburana, S. (2018). *Thritsadi san sāng niyom (Khwāmsamphan rawāng prathet)* [The theory of Constructivism (inter-country relationships)].
<https://www.geocities.ws/drsupreecha/page17.html>

Khoury, S. (2019). *Who does France support in the Israel-Palestine conflict?*. Quora.
<https://www.quora.com/Who-does-France-support-in-the-Israel-Palestine-conflict>

Mangkang, H. (2017). Yutthasāt khoṅg prathet mahā amnat kap khwāmmankhong nai phūmiphak ‘Echiā tawan ‘ōk chiāng tai : Phakphun thāng thritsadi [The strategy of the major power country for security in the Southeast Asian region]. *Naval Strategic Studies Journal*, 85(1), 82–89. <https://www.navedu.navy.mi.th/stg/tnssc/pdf/83-ys.pdf>. [In Thai].

Neeto, T. (2021). *Which countries support Israel in the Israel- Palestine conflict?*. Quora.
<https://www.quora.com/Which-countries-support-Israel-in-the-Israel-Palestine-conflict>

Panasornprasit, C. (2018) . *Phūmiphak tawan ‘ōk klāng nai kānmūāng lōk : Khwām tō nūāng lāe khwām plianplāēng* [Middle East region in world politics : Continuity and Changed]. Chulalongkorn University Press. [In Thai].

Phungern, S. (2015). *Panha pa let tai lae kan raproṅg pa let tai tam kotmai rawāng prathet* [Questions of Palestine and Palestine's statehood recognition in accordance with international law]. [Master's thesis, Thammasat University].
https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/frontend/Info/item/dc:91867

Rabbani, M. (2020, September 1). *Palestine and the Arab world: A relationship in crisis?*. [Video] YouTube. <https://youtu.be/Uj-MPJg4eSY>

Redd, K. (2021, July 14). The complex history of the Israel-Palestine conflict. abc10.

- <https://www.abc10.com/article/news/community/race-and-culture/need-to-know-the-israel-and-palestine-conflict/103-79ca68a9-31c4-4adb-9b74-99e26b16cebf>
- Reuters. (2007, June 20). *TIMELINE: Key events since 2006 Hamas election victory*. Reuters.
- <https://www.reuters.com/article/us-palestinians-timeline-idUSL1752364420070620>
- Roberts, W. (2021). *Why is the US unequivocal in its support for Israel?*
- <https://www.aljazeera.com/news/2021/5/18/short-answer-why-is-the-united-states-so-pro-israel>
- Spiro, R. K. (2020). History crash course #19: King Solomon. <https://aish.com/48937102/>.
- Sukanit. (2002). *Phlœng khǣn tawan ‘oḱ klāng boḱǣt kān koḱān rāi* [Middle East fire cause of terrorism]. Dokya Academic Press Co., Ltd. [In Thai].
- Tangtrongpairoj, S. (2021, 18 August). *Asian development*. [Paper presentation]. Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University.
- Tastekin, F. (2021, June 14). *Turkey’s muddled approach to Palestine*. Al-Monitor. <https://www.al-monitor.com/originals/2021/06/turkeys-muddled-approach-palestine>
- Yama, A. (2021, September 8). *Contemporary Middle East crisis*. [Paper presentation]. Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University.
- Ziadah, R. (2021, June 13). *British backing for Israel helps to sustain the unbearable status quo*. The Guardian. <https://www.theguardian.com/commentisfree/2021/jun/13/british-backing-israel-unbearable-status-quo-palestinians>